

Възкръснала радост на военната ни среща на 10 юни

Дружеска среща на бивши военни от Летище Балчик.

Фото: Георги ЙОВЧЕВ

Срещата бе затрогващо събитие, чрез което отново се потопихме в дебрите на спомените. А те, в славната ни някогашна военна авиация, не са малко, си казахме всички ние, бивши военноразпорядители от бившата Втора ескадрила на 15 изстребителен славен авиополк: с последно излитане на кап. Ивайло Тодоров на 30 юни 1998 г. в 16 часа и 34 минути, а най-последният полет е на 28 юли 1998 г., когато отлитат двете „елки“ за летище Доброславци - част е 13 и 07 минути-тъжният финал на 43-годишния реактивен период на Военно летище Балчик.

Близко 150 човека от летателния и технически състав се събрахме в Балчик на 10 юни по инициатива на полк. о. р. Петко Кръстев, подп. о. р. Минчо Атанасов и старшина о. з. Петър Върбанов, но този път поводът не беше да се питаме: „Ти кой беше?, а оптимистично: „Спомняш ли си?“. Защото именно днес спомените подготвени избуяха и избухнаха във весела експлозия. Това ни направи по-уверени, след като възпроизведохме миналото с точност, а това, което е станало преди три дни, вече го бяхме забравили. Приемахме всичко с широка усмивка, с нужната безукорна изповедност, с необходимата доза оригиналност. Вечната взаимно проникваща връзка: самолет-техник-пилот, отново бе на преден план,

открояваща контурно взаимоотношенията и свършеното доверие между тях. Тук трябва да добавим и тяхно величество специалните по радио оборудване, авиационно и височинно оборудване, радио техническо оборудване, авиовъоръжението на всеки тип самолет. Не сме забравили и „хитрите“ служби в лицето на метеоролога Петър Марашлиев, който каза, че днес времето е пре-

обладаващо, а авиодиспечерът Митко Симеонов установи точността на заявените въздушни маршрути и зони. Заработи и „тежката артилерия“ на ескадрилата-авиотехникът Георги Амброзов и оръжейникът Митко Николов отново бяха в стихията си. Този път „Джангаза“ не състави кръстословицата си от типа: стар летателен апарат с 18 букви /на баба ми хвърчилото/ или стариндийска торбичка за мъжки тестиси /ескунапи/. Отново с просветяващ поглед застана пред нас със запазената ослепителна усмивка Георги Рангелов Петров /Шопа/. На него Тошо „Спарката“ му напомни как преди излитане го предупредил, че след неговото кацане трябва да смени и трите гуми. Така и станало, нашият „шоп“ срязъл и трите гуми при кацане. Оръжейниците отново затвърдиха тезата, че самолетът служи за лафет на техните оръдия, други остроумно допълниха, че самолетът е огромна помпа, която отпреди смучи, а отзад хвърля.

Всичко имаше през този ден, възкръснаха спомените за летателно-тактическите учения, дежурните машини, реалните тренировки, за четирите вида бойна готовност и нормативи за изпълнение.

Отличните оценки на балчишките пилоти-летци през 1981, 1984 и 1988 г. в далечния полигон Астрахан, когато стреляха по реални въздушни цели, напомниха на всички за онова славно незабравимо време.

Сред нас беше и 86-годишният авиотехник Бойчо Стоянов, дошъл като такъв през 1955 г. С нас, както винаги, бяха и нашите съпруги, заради които отново положихме сили да бъдем примерни, през смях и закачки, нали са майки на децата ни. Щото истинският авиационен човек може

да се шегува с всичко, освен с хумора. Заговарява да си великодушен и вдъхновяващ. А този ден всички бяхме такива-изслушвахме се търпеливо, с напредващо любопитство и дядовска вежливост. Дойчин Стоянов сподели за окаения сегашен нальот на българските пилоти-летци, за рязката разтренираност.

Важното е да не остаряват спомените, а покрай тях да поддържаме свежа паметта си. Благодарни сме на Общински съвет Балчик, с председател г-н Илиян Станоев и кмета г-н Николай Ангелов, че за нужното освежаване на паметника на нашето летище са гласували на сесията си на 1 юни 2017 г. помощ в размер на 4 000 лв. Председателят на местния съюз на воините от резерва и запаса полк. о. р. Иван Апостолов ни съобщи, че вече е намерил фирма за възстановяването на паметника и че ще има и нова паметна плоча на пилотите-летци, загинали при изпълнение на служебния си дълг към Родината.

На въпроса на общ. съветник г-жа Д.Пеловска, колко пари са събрани от доброволни дарения, той отговори, че не бива да му задава такъв въпрос, но накрая каза, че са събрани 2 000 лв., че има прошнурована и пронумерована тетрадка за даренията и че е намерил изгодна оферта от строителна фирма в „Албена“.

За „откриването“ на реновирания паметник – самолет, дори може да очакваме пристигането на Министъра на отбраната на 8-и септември, когато отново, с останалите войни от запаса, ще почетем това събитие с необходимата отговорност и съпричастност. А това ни задължава, както в миналото, отново да бъдем заедно!

майор о. р. Георги ЙОВЧЕВ

Отлично представяне на отбора на СК „Здравец“ Балчик при зоналното първенство в Плевен

Министерството на младежта и спорта чрез Българска асоциация „Спорт за всички“ отново прикани спортните клубове „Здравец“ и активно дълголетие“ на традиционния зонален преглед по гимнастика. Той се състоя в град Плевен на 11 юни в спортната зала „Катя Попова“. Дъждовното време не позволи събитието да се проведе на открито, както бе планирано от плевенските домакини, които съумяха да организират състезанието в тази значително по-неудобна /поради размера си/ зала, откъдето портретът на талантливата и красива оперна певица внушаваше отговорност и вдъхновение на гимнастическите групи.

Прегледът бе открит с кратки поздравителни слова от представители на ММС, на домакините, както и от БА „Спорт за всички“. Председателката на Асоциацията Нели Ковачева покани председателките на клубовете да изтеглят жребий за реда на представянето /отборите. На балчишкия отбор „Здравец“ се падна да покаже съчетанието си 16 поред. Участваха 18 отбора от Северна България – Русе, Свищов, Варна, Разград, Горна Оряховица, Полски Тръмбеш, Казанлък, Плевен като от Русе, Варна, Свищов, Плевен се явиха по три отбора. Въпреки, че прегледът няма състезателен характер, пролича старанието на групите да покажат най-доброто от своите занимания. Направи впечатление стремежът да се търси ефект в красивите костюми на гимнастичките /по-подходящи за други концертни изяви/, в много познатите и използвани уреди като изкуствени цветя, венци, воали, плажни топки, с които се постига красив ефект, но липсва гимнастиката, липсват упражненията, така нужни на възрастните хора със специфичните им здравни проблеми – заболявания като остеопорозата, коксартрозата, гръбначните изкривявания и много други.

Многобройната балчишка група /тук се явиха 46 участници/ се появи на малката сцена в синьобелите си моряшки костюми и на фона на своята специално създадена за отбора песен /по текст на

русенска поетеса и музика на Валентин Шалтев/ представи своето съчетание с тояжки, сини и бели ленти. По-голямата част от упражненията се изпълняват на пода, с елементи за раздвижване и натоварване на цялото тяло и бързо прегрупирани на елементите, без да се търси ефекта на красивите фигури, а да се постига това с трудни, но възможни за изпълнение, упражнения. Сръчност, умело съчетаване и натоварване на ръце и крака с бързината на мисълта на мисълта – това е най-характерно за съчетанието на балчишкия подмото „Спортуваме на въздух и морска вода“.

Това беше забелязано от журито на прегледа, което имаше за цел да отчете постиженията на отборите в оздравителната гимнастика и да отбележи насоки за бъдещата им дейност. Поставени бяха изисквания да подобрят дейността си по следните показатели: да се увеличи броят на участниците в групите /за пример бе посочена балчишката група от 70 жени, 50 от които спортуват активно и участват в състезания/; тематиката на съчетанията да бъде свързана с особеностите на родното място на участниците /тук отново беше посочено балчишкото съчетание, наречено „Морски вълнения/; музикалният съпровод да бъде творба, създадена специално за отбора, а не да се ползват популярни мелодии; методистката само да брой по време

на изпълнението, без да играе и показва отделните елементи; униформата да бъде подходяща със специален спортен екип, а не модерна за момента дреха; цялата композиция да бъде с физически

упражнения, съобразени със състоянието и заболяванията на възрастните хора.

И други наставления бяха отправени към методистите и председателите на спортните групи.

След състезанието последва раздаване на грамоти, първата от които получи нашият отбор „Здравец“, с председател Ани Първанова и методически ръководител Димка Малева. Не е удобно да се хвалим, но и не мога

да пропусна това, че нашият отбор беше очакван с интерес, получи много поздравления от публиката и беше изпратен с овации и възгласи „браво“.

Балчишката група се представи активно и по време на тържествената обща вечеря в плевенски ресторант, където с кратка програма представи участниците в клуб „Здравец“, разнообразни по възраст и народност. Гимнастичката Стефка Бончева поздрави всички присъстващи с речитация на стихове /което е нейна запазена марка/. Най-възрастната гимнастичка в нашия отбор Николина Кантимирова, любимата на всички ни баба Ники, спечели конкурса „Мис прабаба“ заради своите деца, внуци и правнуци,

които тя представи поименно и беше окичена с корона.

Отбор „Здравец“ ще продължи и през летните месеци дейността си, защото през есента предстои участие в републиканското първенство „Спорт за всички“, където отново ще се постарее да се представи достойно.

Мария АНДРЕЕВА
Снимки: Елица ТОДОРОВА

Николина Кантимирова закачливо и с голяма доза благородна завист за здравето ѝ, бе избрана за Прабаба спортистка на годината. От всички кандидати за титлата, нейните показатели бяха безспорни: майка на 6 деца с 10 правнуци.